

Bemærkninger til forslaget

Det franske EU-formandskab fremlagde den 18. oktober 2000 et forslag til ændring af Amsterdamtraktaten, som vil give EU hjemmel til at vedtage lovgivning om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om direkte skatter (Europaudvalget, alm.del, bilag nr. 99). I den danske oversættelse (bilag nr. 114) er dette ganske vist oversat forkert, idet ordet »directe« i den danske udgave er oversat til »indirekte«. Men der er altså tale om direkte skatter.

I et notat af 3. oktober 2000 (bilag 2 i Europaudvalget) skriver Udenrigsministeriet, at anvendelsesområdet for den nuværende artikel 94 omfatter direkte skatter. Her tilkendegiver regeringen altså, at den nuværende traktat giver EU hjemmel til at harmonisere skattelovgivningen, også når det gælder direkte skatter, herunder personskatter. Og i Folketingets spørgetid den 1. november 2000 sagde udenrigsministeren, at det ovennævnte franske forslag ikke indebærer en udvidelse af traktatens anvendelsesområde. Regeringen mener altså, at det franske forslag vil kunne vedtages, uden at det medfører en ændring af EU's nuværende kompetenceområde, og uden at det medfører suverænitetsafgivelse for Danmark.

Efter forslagsstillernes opfattelse er det krystalklart, at det aldrig har været tanken, at artikel 94 skulle kunne anvendes til EU-lovgivning, der griber ind i danske personskatter. Tværtimod har skiftende regeringer altid over for befolkningen og Folketinget understreget, at vi selv fortsat suverænt bestemmer over skattelovgivningen her i Danmark.

Med hensyn til de finere juridiske detaljer kan henvises til EU-Karnov, bd. 1, side 975, hvor det i bemærkningerne til spørgsmålet om personlige indkomstskatter fastslås, at der normalt ikke vil kunne vedtages EUregler på dette område med hjemmel i Amsterdamtraktatens artikel 94. Der redegøres for den hidtidige praksis, som viser, at Kommissionen har vedtaget en henstilling i 1994 om beskatning af visse indkomster oppebåret i en anden medlemsstat end bopælsstaten, og derudover henvises til et direktivfor-

slag om minimumsbeskatninger af renteindtægter af opsparing, som skal sikre, at private grænseoverskridende rentebetalinger beskattes.

Dette må tolkes således, at artikel 94 kun rækker til at vedtage EU-regler vedrørende personbeskatning inden for et ret begrænset område, der berører grænseoverskridende forhold, men at artiklen ikke giver hjemmel til at vedtage EU-regler, der griber ind i det nationale skattesystem, herunder for eksempel spørgsmål om skattesatser, fradragsregler, marginalbeskatninger af personindkomster m.v.

Det er indlysende, at det franske forslag om at indskrive de direkte skatter i Traktaten har til formål at udvide Traktatens anvendelsesområde. Ellers ville Frankrig jo ikke fremsætte et forslag derom.

Efter forslagsstillernes opfattelse har regeringen med notatet af 3. oktober 2000 foretaget en så udvidende fortolkning af den nuværende traktat, at det må undersøges, om regeringen hermed har overtrådt grundlaget for det danske medlemskab og omfortolket Traktaten i en sådan grad, at det strider mod grundloven.

Hvis regeringens fortolkning lægges til grund, vil et flertal i Folketinget kunne godkende det franske forslag uden at anvende reglerne om suverænitetsafgivelse i grundlovens § 20. Det vil så være muligt for EU at vedtage lovgivning om harmonisering af de nationale skattesystemer, uden at dette nogen sinde har været godkendt af de danske vælgere. Det vil ydermere være muligt efterfølgende i en kommende traktatændring at indføre flertalsafgørelser på dette område uden at anvende reglerne i grundlovens § 20, fordi overgang fra enstemmighed til flertalsafgørelser efter regeringens særegne grundlovstolkning ikke i sig selv medfører suverænitetsafgivelse.

Forslagsstillerne finder, at dette ikke må ske, og ønsker derfor, at Danmark nedlægger veto imod enhver anvendelse af artikel 94 på personskatteområdet, og at Danmark nedlægger veto imod traktatforslag, som giver EU kompetence på dette område.